

Dictamen en relació amb la comunicació de dades personals del Registre de Població de Catalunya

Es presenta davant l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades un escrit emès per un organisme competent en matèria d'estadística sobre la comunicació de dades personals del Registre de Població de Catalunya i la seva adequació a la normativa de protecció de dades personals.

Analitzada la consulta, i vist l'informe de l'Assessoria Jurídica, es dictamina el següent:

I

(...)

II

L'organisme consultant planteja, en el seu escrit de consulta, si, en virtut d'allò establert a la Llei 23/1998, de 30 de desembre, d'Estadística de Catalunya, es poden cedir les dades del Registre de Població de Catalunya a un ajuntament, a la policia local del mateix municipi, així com a un jutjat, quan aquests ho sol·licitin.

En concret, es planteja si es pot cedir la dada relativa al domicili d'una persona i si, per efectuar aquesta cessió, és rellevant que aquesta persona tingui fixada la seva residència o estigui empadronada en el municipi l'ajuntament del qual sol·licita la informació.

Així mateix, es qüestiona si cal donar un tractament diferent quan la petició d'informació l'efectua un jutjat o la policia local.

En els següents apartats d'aquest dictamen, s'analitzen, de manera diferenciada, les comunicacions de dades personals plantejades.

III

L'article 11 de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal (LOPD) disposa, com a norma general, que les dades objecte de tractament "*només poden ser comunicades a un tercer per al compliment de finalitats directament relacionades amb les funcions legítimes del cedent i del cessionari amb el consentiment previ de l'interessat*" (apartat 1).

Aquesta regla general troba però determinades excepcions, previstes en el mateix article 11 de la LOPD, entre les quals cal destacar la possibilitat que la comunicació estigui autoritzada en una llei o norma amb rang de llei (apartat 2.a).

Atès que la cessió de dades tindrà lloc des del Registre de Població de Catalunya, cal tenir en compte, tal i com es fa referència en l'escrit de consulta, les previsions de la Llei 23/1998, de 30 de desembre, d'Estadística de Catalunya (Llei 23/1998).

D'acord amb l'article 47 d'aquesta llei, el Registre de Població de Catalunya és un registre administratiu on figuren les dades actualitzades de caràcter obligatori dels

veïns inscrits en els padrons municipals d'habitants de tots els ajuntaments de Catalunya.

La seva creació, de fet, resta habilitada per la mateixa LOPD que, en la seva disposició addicional segona, estableix:

“1.L'Administració General de l'Estat i les administracions de les comunitats autònomes poden sol·licitar a l'Institut Nacional d'Estadística, sense el consentiment de l'interessat, una còpia actualitzada del fitxer format amb les dades del nom, els cognoms, el domicili, el sexe i la data de naixement que consten en els padrons municipals d'habitants i en el cens electoral corresponents en els territoris on exerceixin les seves competències, per a la creació de fitxers o registres de població.

2. Els fitxers o els registres de població tenen com a finalitat la comunicació dels diferents òrgans de cada Administració pública amb els interessats residents en els territoris respectius, respecte a les relacions jurídicoadministratives derivades de les competències respectives de les administracions públiques”.

Pel que fa, en concret, a l'accés a les dades que consten en el Registre de Població de Catalunya, l'article 48 de la Llei 23/1998 preveu que *“els òrgans de la Generalitat de Catalunya puguin utilitzar-les només si els cal per a l'exercici de llurs competències, i exclusivament per a afers en els quals la residència o el domicili siguin dades rellevants”.*

En aquest punt, convé assenyalar que aquesta previsió de la norma catalana va més enllà del que estableix la LOPD en la seva disposició addicional segona, apartat 2, atès que no limita l'ús de les dades del Registre de Població de Catalunya per part dels òrgans de la Generalitat a l'establiment de les comunicacions amb els interessats que siguin necessàries fruit de l'exercici de les competències que tenen atribuïdes, sinó que, dins l'exercici d'aquestes competències, les podran emprar per qualsevol assumpte en què la dada residència o domicili sigui rellevant.

Dit això, i continuant amb les previsions de la Llei 23/1998 relatives a l'accés a les dades del Registre de Població de Catalunya, d'acord amb el seu article 49 aquestes dades també es podran fer servir *“per elaborar estadístiques oficials i per a extreure'n mostres estadístiques en els termes establerts per aquesta Llei i per la legislació vigent reguladora de l'activitat estadística pública de Catalunya”.*

Fora d'aquests casos, les dades que consten en aquest Registre són confidencials i el seu accés es regeix pel que disposen tant la LOPD com la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú (article 50).

Tot seguit però, la mateixa Llei 23/1998 estableix, en el seu article 54, que *“les dades del Registre de Població de Catalunya se cediran a altres administracions públiques que ho sol·licitin sense consentiment previ de la persona afectada, solament quan els calgui per a l'exercici de llurs competències, i exclusivament per a afers en els quals la residència o el domicili siguin dades rellevants”.*

D'acord amb aquest precepte, per tant, sempre que l'ajuntament que efectua la petició d'informació justifiqui que les dades que consten en el Registre de Població de Catalunya són necessàries per exercir les competències que té atribuïdes i per assumptes en què la dada relativa al domicili és rellevant, l'organisme consultant podrà cedir-les sense consentiment de l'afectat, en tractar-se d'una comunicació que es troba

habilitada per una norma amb rang de llei, en concret, per l'esmentada Llei 23/1998 (article 11.2.a) LOPD).

Donant compliment a aquests requisits (comunicació per a l'exercici de les competències atribuïdes a l'administració pública que efectua la petició i únicament per a aquells assumptes en què la dada domicili sigui rellevant), per tant, no cal que l'afectat estigui empadronat en el municipi l'ajuntament del qual efectua la petició d'informació a l'organisme que efectua la consulta. De fet, cal apuntar que, en cas que hi estigués empadronat, l'ajuntament ja disposaria d'aquestes dades en el seu Padró municipal d'habitants, per la qual cosa no caldria efectuar la petició d'accés a les dades del Registre de Població de Catalunya.

Ara bé, cal fer avinent que, tot i que la cessió de les dades del Registre de Població de Catalunya estigui habilitada, és necessari, des de la vessant del dret a la protecció de dades personals, que aquesta comunicació es realitzi, com qualsevol altre tractament de dades, respectant la resta de principis i obligacions establerts a la LOPD.

En aquest sentit, cal tenir en compte, especialment, el principi de qualitat de les dades, segons el qual les dades personals comunicades han de limitar-se a aquelles que siguin estrictament necessàries, pertinents i adequades per donar compliment a la finalitat per la qual es volen comunicar (article 4.1 LOPD), sense que es puguin utilitzar per a altres finalitats incompatibles amb aquella per a la qual es varen recollir (article 4.2 LOPD).

En el cas examinat, atès que la consulta s'efectua en termes generals, es desconeix la finalitat determinada, explícita i legítima per la qual un ajuntament sol·licita les dades del Registre de Població de Catalunya, si bé l'organisme consultant manifesta, en el seu escrit, que la cessió únicament comprendrà la dada corresponent al domicili d'una persona en concret. Sent així, en la mesura que l'ajuntament justifiqui la seva petició en l'exercici de les seves competències -concretant, en aquest sentit, la finalitat per la qual sol·licita conèixer aquesta informació- i per assumptes en què aquesta dada sigui rellevant, la seva cessió es pot considerar adequada.

Dit això, caldrà, amb caràcter general, verificar, abans de procedir a la comunicació de les dades del Registre de Població de Catalunya, en quines circumstàncies s'emmarquen les peticions efectuades per altres administracions públiques, per tal que només siguin cedides les dades personals que en cada cas siguin adequades, pertinents i necessàries per donar compliment a la finalitat per la qual se sol·liciten.

IV

Pel que fa a la comunicació de dades personals des del Registre de Població de Catalunya a la policia local d'un municipi, escau fer les consideracions següents.

D'entrada, cal fer avinent que, en la mesura que la policia local és el cos de seguretat propi d'un municipi i, per tant, part integrant del seu ajuntament, es poden fer extensibles les consideracions fetes en l'apartat anterior d'aquest dictamen.

Així doncs, sempre que l'accés per part de la policia local a les dades del Registre de Població de Catalunya sigui necessari per a l'exercici de les funcions de policia administrativa que li atribueix la Llei 16/1991, de 10 de juliol, de les policies locals de Catalunya (article 11.d) i la dada relativa al domicili sigui rellevant, l'organisme consultant podrà cedir-li les dades, sense consentiment de l'afectat, en tractar-se d'una comunicació habilitada per la Llei 23/1998 (article 11.2.a) LOPD).

D'altra banda, si aquest accés a les dades del Registre de Població de Catalunya s'efectua per a l'exercici d'altres funcions, com ara la repressió de fets constitutius de delictes (article 11.f) de la Llei 16/1991) o el manteniment de la seguretat pública (article 1.4 de la Llei orgànica 2/1986, de 13 de març, de forces i cossos de seguretat), cal tenir en compte que la mateixa LOPD estableix una regulació específica per als casos en què la recollida i tractament de dades personals, sense consentiment dels afectats, s'efectua amb finalitats policials.

D'acord amb el seu article 22.2, aquests casos *“estan limitats a aquells supòsits i aquelles categories de dades que siguin necessaris per a la prevenció d'un perill real per a la seguretat pública o per a la repressió d'infraccions penals, i han de ser emmagatzemades en fitxers específics establerts a aquest efecte, que s'han de classificar per categories en funció del grau de fiabilitat”*.

Aquest precepte, doncs, habilitaria l'accés de la policia local d'un municipi a les dades personals del Registre de Població de Catalunya, sense consentiment de l'afectat, sempre que quedi degudament acreditat que l'obtenció d'aquestes dades resulta necessària per al compliment de les finalitats indicades, això és, per prevenir un perill real i greu per a la seguretat pública o per a la repressió de fets constitutius de delictes.

Cal fer avinent, en aquest sentit, que la sol·licitud de les dades ha d'efectuar-se amb la deguda motivació i ha de dirigir-se al responsable del tractament, acreditant-se l'existència d'una investigació policial en curs. Així mateix, cal que es limiti a dades personals concretes (com ara, el domicili), degudament individualitzades (un persona en concret), en el marc de les competències que la policia local té atribuïdes per llei, atès que no és compatible amb allò assenyalat en l'article 22 de la LOPD les sol·licituds massives de dades.

Així mateix, cal tenir en compte que les dades personals recollides han de cancel·lar-se quan deixin de ser necessàries per les investigacions que varen motivar la seva recollida, tractament i emmagatzematge (article 22.4 LOPD) i que correspon a aquest cos policial garantir la confidencialitat (article 10 LOPD) i seguretat (article 9 LOPD) de les dades personals cedides.

En qualsevol cas, es recomana establir un instrument de col·laboració entre l'organisme consultant i els cossos policials, per tal de concretar la manera de vehicular les peticions d'informació personal del Registre de Població de Catalunya, així com la tramesa de la informació que en cada cas correspongui, d'acord amb els termes exposats en aquest dictamen.

V

En relació amb la comunicació de dades personals des del Registre de Població de Catalunya a un jutjat, cal tornar a fer esment al règim previst, amb caràcter general, per a les cessions de dades personals a l'article 11 de la LOPD i, en concret, al seu apartat 2, relatiu a les excepcions a la necessitat de consentiment previ de l'afectat per efectuar-les.

D'acord amb l'apartat d) d'aquest precepte, aquest consentiment no és necessari quan la comunicació de dades personals tingui com a destinatari, entre d'altres, els jutges o tribunals en l'exercici de les funcions que tenen atribuïdes.

Així doncs, en el moment en què la sol·licitud de les dades del Registre de Població de Catalunya provingui d'un jutjat, l'organisme consultant ha de procedir a facilitar-li la

informació personal que sigui requerida, sense necessitat de requerir el consentiment dels afectats.

Aquesta petició d'informació haurà de ser precisa i no excessiva de conformitat amb les necessitats que exigeixi la resolució del cas, atès que els principis de qualitat i de finalitat són igualment aplicables a les comunicacions de dades a jutges i tribunals. En aquest sentit, s'ha de valorar l'equilibri entre la informació sol·licitada i la destinació o l'ús per a què ha de ser cedida, valoració que ha de ser degudament analitzada pel jutge que cursa la petició.

D'acord amb les consideracions fetes en aquest dictamen en relació amb la consulta plantejada, es fan les següents,

Conclusions

La comunicació de dades contingudes en el Registre de Població de Catalunya i, en concret, de la dada relativa al domicili d'una persona, a una altra administració pública, sense consentiment de l'afectat, constitueix una cessió de dades que es troba habilitada per l'article 54 de la Llei 23/1998, de 30 de desembre, d'Estadística de Catalunya, sempre que es realitzi per a l'exercici de les competències legalment atribuïdes i per assumptes en què el domicili resulti rellevant.

Aquesta previsió de la Llei 23/1998 també habilitaria la comunicació d'aquesta dada del Registre de Població de Catalunya a la policia local d'un municipi, sense consentiment de l'afectat, quan el seu coneixement sigui necessari per a l'exercici de les funcions de policia administrativa atribuïdes per llei i per assumptes en què el domicili resulti rellevant.

D'altra banda, la comunicació d'aquesta dada a la policia local d'un municipi, sense consentiment, amb finalitats policials constitueix una cessió de dades habilitada per l'article 22.2 de la LOPD, sempre que s'efectuï de manera individualitzada i s'acrediti que la dada és necessària per a la prevenció d'un perill real per a la seguretat pública o per a la repressió d'infraccions penals.

Així mateix, la cessió d'aquesta dada del Registre de Població de Catalunya a un jutjat, sense consentiment de l'afectat, es troba habilitada per l'article 11.2.d) de la LOPD.

Barcelona, 27 de juliol de 2012